

Hikayata Mihemed Henîfî lawî Hedretî E'î
rediye alaho E'nho we kereme alaho wecheho

Mitercîmê wê ji gundê Gemrokê tabî'a qisa çayî Kurmanca,
Mihemed Nezmî E'mad El dîn, bi zimanî Kurmancî.
Teb'e bûye li metb'a Arasî li bajarê Helebê
Xwedanê metbe'ê, Nedîm qiyomcî Efendî ye

Tarîxa teb'ê heve

1 kanûnî sanî, sal 1951

Vegerandina bo tîpên latînî

Mamoste Mihemed Elî, Efrîn.

-2-

Hemd û şûkûr ji xwedê re
Ji eshabî wî gişka
Xwedê û ya reb tuyî
Hew ji me re bûn
Jê re hatin wehî û kitab
Açiq kirin e'îb û e'îtab
Rokê bi emrî Elahû
Ji ezman dahat rûyê
Anî emrî herb û xeza
Li bo wî E'î Elmûrteda
Bi wehiya Elah reb el
Li dilî hew bû siware
Go ya elah ya sitar
Û ya e'zîz û ya xefar
Êkê herî dîn îzhar kî
Gê qebûl nekîr zûelfîqar

selawet ji Mihemed mistefa re
re royê heftê hezar cara
ekber ji me re şandin pêxember
rihber selat û selam li ser
wan jî da me we'z û xitab
beyan kirin xeta û sewab
mû'în pirwaz kir cebayîlê amîn
zemîn hat hidûr Mihemed Emîn
anî emrî ceng û ceza
siwar bû dildil hespî beza
xefar bi emrî Mihemed û çar yar
rakir şûrî xwe zûelfîqare
go ya celîl ya cebar
berî xwe da diyarî kifar
êkê qebûl kir bi dost û yar kê
kê can malî wan tar û mar kê

-3-

Wexta E'î ji midînê bi rê
 Çavî Mihemed henîfî lê
 Go ya şerî xwedayî Ebî
 Tikê min jî bi xwe re bê
 E'î xwe ji dildilî çekire
 Dest hilnan d'ie lê kire
 Go tu biçûke ey can fîda
 Hîn ne ferze ji te re xeza
 E'zîzî minî cîger delal
 Eger sebra te nehat li mal
 Mihemed Henîf vegeerî li
 Şev dirêj bû mehe û sal
 Sibe der bû bi hisin û
 Quran xwend û îsmî celal
 Siwar bû rakir tîr û kevan
 Ji xwe re kirî law û seyran

ket gelek eshab û yaran bi pê ket
 ket rabû ser xwe hew jî bi pê ket
 dilî mî rabû çar nabî
 minta min li ser tê
 herdu çavî delal maç kire
 nesîhet û tenbî lê kir
 tu dêmîş nabî li ceng û ceza
 berde şorê wan bilmiza
 tu meger her rûn li mal
 ji xwe re her awa xezal
 mal ji xwe re xewkir bi E'şq û xeyal
 netê çava xewa zelal
 cemal limêya sibê kir bi kemal
 siwar bû li qesda awa xezal
 beriyê xwe da çiya û çolan
 dikî awa teyir û heywan

- 4 -

Di bin re deşt û di ser re
 Heywan revî hew hinda
 Hem şewitî hem pir şa bû
 Hesret kişand meraq rabû
 Go ya reb cak din ez bibînim
 Hediya bibim li xelkê
 Ez xweş bigrim vî şerînî
 Her kes werê ji xwe re bibîne
 Xezal dîbû pir lê nêrî
 ji kemind filitî paş xwe nêrî
 Dest avête tîrkevanî
 Qêmîş nabê dest narinê
 Kevan danî kemind rakir
 Pir lê gerî çare nekir
 gavik dudu wî çekir
 Ket qorbî xezal sekir

çiya bû xezalik ji pîşê rabû
 bû aqil ji serî wî belabû
 xwedê û ya reb çî belabû
 bi emrî alah û xweda bû
 bi xweşî bigrim lê ne xînim
 bimînim sebra dilê xwe pê wînim
 bibim bajarî midînî
 wê heywanî biecbînê
 kemind çekir lê kir qêrî
 aqil ji serê me'sûm firî
 êkê lêxe li wî heywanî
 xwedê û ya reb tu zanî
 dîsa wî xezal hinda kir
 îza xezalê bêlî nekir
 qoriyekî firbiyan kir
 heywan nedî çare nekir

Delxa eşqê lê zêde kir
Xewê li fikrê xelib kir
Mabê qoriya kafirî şer
Di ser re narê çûkî bi par
Qoriyekî fere bi dar û bayî
Mihemed Henîf di xew de mayî
Hatin li dor wî sekinîn
Fer fer li dor wî gerîn
Wexta hisin û cemelê wî dîn
Lihev rûniştin bi hev şewirîn
Bi hev re gotin ne însan e
Ya sitar ya sibhan
Wan bi hev re deng dikir
Li dor xwe dî sed siware
Jê re gotin ey mehbûb can
Tu melek lê tu insane
Baz da ser xwe rabû ji nav wan
Ji xwe re digirim li aw û seyran
Min tiştî we nebiriye
Bi hev re kirin hiske hisk
Hespî xwe bide tux we xelasike
Got şorê zêde bi min re nekin
Tiştî ji min amid nekin
Mekin şorî ne li cî ye
Hember we jî însan
Hew ewladî lawî şêran
Go tu nizanî ev qorî ye
Dused siwar li ber begcî ye
Gotin şorêd dirêj mek
Were destê tabût maç ke
Go ji min re mekin lava
Siwar Dildil hespî beza
Cidî min Mihemed elmistefa
Ehlî îslam ehlî teqwa

di cih de rûnişt gav çenekir
hjespê xwe bir da bi xwe jî xew kir
dused siwar begcî li ber
dorê li dorê tim diger
di bin re deşt di ser re çiyaî
bi ser de hatin dor wî payî
li hevdu nirîn bi hev re kenîn
Xayîn xayîn li wî nêrî
E'cayîb man aqil firîn
giştik kom bûn li hev hêwirîn
hev melek e hev rohan e
çi e'cîb e kes nizane
ji xewê rabû li dor xwe nêrî
wekî şêra li wana nêrî
tu li çi digerî li van deran
xwe ji me re bike beyan
got ne melek im ez însan
ji xwe re digirim li çûk û teyran
min tiştî we nexwariye
got vir de were tu xwe nask
derb û t'ena tu derbas ke
edebê xwe mehfeze kin
herin li îşî xwe hûn sekin
heqê we li hespê min çû ye
ê biçûk û pêlewan
hew sinî ye hew misliman
hev ne ci yê her kesî ye
îşê te li vira çî ye
qulaqî me ker û gêj nek
li ber bigere ê te a'fke
bavê min E'lî elmurteda
her roj li ceng her roj li xeza
Dêka min Fatima el zehra
ehlî êrşad ehlî sefa

- 6 -

Wexta wana axenmîş kir
Mihemed Henîf çi îş kir
Mihemed Henîf şêrî bi nîşan
Rakir şûr tîr û kevan
Go ya elha ya xweda
Bi himeta E'î elmirteda
Dused siwar gî qirmîş kir
Rêka midînê wî dizmîş kir
Serî begî wana anî
Ê ku dî e'cîb hilanî
E'î ji cengê fitiliye
Hew çi qaf hew çi serî ye
Go ev seriya kê anî ye
Min pir serî qut kiriye
Gotin Mihemed Henîf anî

dused siwar çormîş kir
îşê wana zû bîtmîş kir
siwar bû bi heybet xwe da meydan
çep rast lêxist neda meydan
bi hûmeta Mihemed Elmistefa
sayîkê gurek ket nav pez
serî begî wan kismîş kir
zikir û tehîd yekî limîş kir
li orta bajêr nîşan danî
kes nedîbû ji ku anî
serî li orta bajêr diye
bi qasî serî kerekî ye
li orta bajêr kê daniye
wek vayî min qe nediye
kes nizanê ji ku anî

BERDEWAM DIBE.....